

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript og kun for ordensmedlemmer.

Nr. 1 — 19. årgang.

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I. O. O. F.
Ekspedisjonens adresse er Stortingsgaten 28.

1. april 1946

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år.
Annonsepriser etter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Den uavhengige Norske Storloge
av
Odd-Fellow-ordenen (I. O. O. F.)
Stor-Siren

Til Leir og loger!

Overensstemmende med sedvane og Den Suveræne Storloges beslutning pålegger jeg de under Den uavhengige norske Storloge av O.I.O.F. hørende loger og Leir Norge å foreta alt fornødent for feiring av vår Ordens

127. fødselsdag, den 26. april 1946, eller nærliggende dag, for ved festloge eller annen passende foranstaltning å minnes denne begivenhet.

Oslo, den 15. mars 1946.

Med br. hilsen i V.K. & S.

Joh. Middelthon,
Stor-Sire.

J. Espelund,
Stor-Sekretær.

Rådsresidentens tale

ved festlosjemøtet i Oslo 1. nov. 1945.

ved festlogemøte i Oslo 1. nov. 1945:

«Fem lange og tunge år er gått — år i stumende mørke med lidelser og sorg i mange hjem, men nå står vi atter på fri norsk grunn med alle de rettigheter en fri nasjon og et fritt menneske har lov til å kreve. — Den tyngste dag for Odd Fellow Ordenen var vel den dag våre dører ble stengt. «Men no er det i Noreg atter dag» og vi står foran fredens og gjenoppbyggingens oppgaver. Og dette blir nå den største oppgave innen våre rekker. Utenriksminister Stettinus sier: Hvis vi har lært å samarbeide i krig, kan vi sikkert lære å samarbeide i fred. Og det må bli det krav som enhver Rebekka-søster setter til seg selv — ikke bare de ledende, men hver eneste søster. Det er den første betingelse for å sikre losjens beståen og vekst. Jeg ser til min sorg at vi har mistet mange søstre i disse lange tunge år, og selv et

så lite samfunn som en Rebekka-losje står nå foran gjenoppbyggingens oppgaver, både med hensyn til de indre oppgaver som til losjenes vekst. Og jeg tror hver søster vil være med å bygge opp det som er revet bort, bygge i Troskap, Kjærlighet og Sannhet.

Lær å elske andre mer,
og deg selv litt mindre.
Lær å hjelpe, hvor du ser
det er nød å lindre.
Gjem på hvert et kjærlig ord.
Slipp hvert bittert minne.
Kun i kjærlighetens spor
er det fred å vinne.

Det Norske Rebekkaråd

har på sitt møte i november 1945 valgt til rådsresident str. Dagmar Halvorsen. Hun er opp-tatt i ordenen i 1912. Rådssekretær fra 1933 — etter å ha fungert som sekretær (i sammenslutningen av overmestre og ekskestre) fra 1926 av samtlige Reb.losjer i Norge.

Reb.loge nr. 3, Vår.

Den 7. februar festligholdt Rebekka-Loge nr. 3 Vår i Stavanger 25 års-dagen for sin stiftelse 5. februar 1921. Der deltok ca. 80 str. foruten noen innbudte br.r., Vår har ingen.

Festlosjemøtet ble ledet av str. O. M. Elisa Andersen. I et velformet foredrag gjennomgikk hun L. Vår's historie fra begynnelsen av — og ga uttrykk for sin glede over at losjens framgang og trivsel, var lykket så over all forventning.

Str. Aune-Iversen fra De Hvite Liljer, Kr.-san S., samt br.r. Westly Vesterlens O. M., Fjermestad O. M. i L. Ekestubben m.d.g.s. Formannen i Leirforeningen br. Retz, Spesial D.S.S. for Reb.-Rådet, brakte samtlige hilsener fra sine mandater. Br. D.S. Haaland hilste fra S.L.

I tillegg, blomster, sang og musikk, de festligklædte deltagere, bidro alt til å gi høytidsstunden et festlig preg.

Fra losje-salen bega så deltagerne seg til spisesalen, og møttes der av et syn fra en annen verden. En oppdekning, som selv ikke den vildeste fantasi kan tenke seg. Førkrigstids meny! Der var liv, ja der var liv i leiren osv. Humøret på høykant.

Br. D.S. Haaland holdt festtalen. Br. Retz, Vestly, Fjermestad, Spec. D.S.S. talte alle, og likeledes en rekke søstre talte flytende, hver om sitt, der lå dem på hjertet. Disse str. dikteriske begavelser, der kom til uttrykk i en rekke sanger, virket rent forbausende. En rekke telegrammer referertes. *Deltager.*

*

Det var opprinnelig meningen at innsettingen av Rebekkalosjens embetsmenn skulle ha foregått i forbindelse med festlosjemøtet, men da møtet derved ville ha tatt for lang tid, ble man enige om å utsette innsettingen til neste dag. Møte sattes derfor fredag kl. 13 av O.M. str. Lea hvoretter Sp. Dep. Stor-Sire for Reb.inst. br. A. Hegrenæs ble innført og overtok forsetet. Han refererte den av Rådspresidenten utstedte fullmakt og ba Rebekkarådsmedl. str. Berthelsen og Osmundsen, samt ExM. str. Lea og str. Torgrimsen assistere ved installasjonen.

Han brakte en personlig hilsen fra rådspresidenten og fra de øvrige embetsmenn i Rebekkarådet, idet han uken før dette møte hadde vært i Oslo og deltatt i et møte av Rebekkarådets embetsmenn m. v. og refererte en del fra disse møter.

Etter gjennomgåelsen av ritualet holdt han en manende tale til de nyinnsatte embetsmenn og sluttet med å lese et vakkert og tankevekkende dikt «Vær varsom . . .» med din tanke . . . din tale . . . din glede . . . med å såre . . . din klage . . . og din lykke.

Den nyinnsatte O. M. str. Elisa Andersen takket Sp. Dep. Stor-Sire for Reb.inst. for at han hadde avsett tid til å reise til Stavanger i denne anledning og for alle de gode ord og impulser han hadde gitt under gårsdagens festlosje og

fest som ved denne installasjon. Ennvidere rettet hun en takk for hans store arbeide med å avvikle Rebekkarådsmøtet i november i fjor og for tilretteleggelsen av sakene i Rådssekretærens sykdomsforfall samt ved å påta seg å utarbeide detaljforslag med premisser om den avsluttende omorganisasjon av Rebekkarådet.

I forbindelse med sin takk for tilkåten ved å velge henne påny som losjen O.M. ga hun uttrykk for den store glede det hadde vært for henne å konstatere den levende interesse som fantes hos alle Rebekkastr. i Stavanger. Praktisk talt nesten alle hadde meldt seg til aktivt medlemskap så snart anledningen til å gjenoppta losjemøtene var der, og det var som å minnes losjens første levetid når hun så med hvilken glød og arbeidsglede de påtok seg de mange og krevende oppdrag. Dette ga godt håp om at vi nå måtte gå en rik arbeidstid i møte. Flere andre str. ga likeledes uttrykk for sin glede over å være kommet i gang igjen med losjearbeidet, og når det nå er så stor tilgang på nye medlemmer, er det all grunn til å tro at arbeidet framover vil gi gode resultater.

Etter installasjonen samledes nye og gamle embetsmenn og en del innbudne i et antall av ca. 30 til middag i str. Lie's hjem, hvor det straks ble den rette feststemning med taler, sang og musikk. *A. H.*

Det Norske Rebekkaråd

hadde sitt 2. ordinære møte fra 1.—3. november 1945 i ordenslokalet, Stortingsgt. 28.

Møtet ble ledet av rådspresident str. Signe Mohn. Representanter var møtt fram fra Stavanger, Bergen, Ålesund og de tre Reb.losjer i Oslo. Det var en gledens dag å møtes etter landets frigjøring for å begynne arbeidet på gjenoppbyggingen av Norges Rebekkalosjer. Trass mange vanskeligheter for de utenbys losjers vedk. så man lyst på ordensarbeidet framover og håpet å ta opp sosiale arbeider som måtte bli til velsignelse for så vel ordenen som for landet.

Rådets embetsmenn for terminen ble valgt
Rådspresident: Str. Dagmar Halvorsen.
Vararådspresident: Str. Ragnhild Evjen.
Rådssekretær: Str. Helene Torgersen.
Rådsskatm.: Str. Ragnhild Møllhausen.

Odd-Fellow-logene i Oslo

har innbetalt kr. 12 000.00 til Nasjonalhjelpens innsamling til frihetskampens ofre.

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgate 11 (Kong. Prinsens gt.)

Telefon: 63 420 privat 63 420

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.

Vi fører:

Drestøier - Kåpetøier - Kjøletøier
Guttestoffer - Ullgarn - Tricotage
Vi sender varer mot oppkrav.

1/2 NORSK ULL Østervåg 42—45
Stavanger

Lauritz Andersens Guldsmedforretning

Inneh.: Magda Andersen
Kirkegaten 10
Telefon 21 251. Privat 23 296
STAVANGER

HARALD HAMRE

UTSTYRSFORRETNING
Øvre Strandgate 3
Telefon 25 681. Privat 24 255
STAVANGER

DINA REVE

SPESIALFORRETNING I DAMEUNDERTØY

Telefon 24 632. — Privat 24 764
Nygaten 18. Stavanger.

Rensing og pressing

av all slags garderobe
mottas av

WEST TØIPRESSE

Frognerveien 6. Tlf. 44 51 16. OSLO
Innehaver: **Olgen Harold**

Staa sennep på alle bord!

Stoas Kem. Industri
— Oslo —

Johan A. Bergquist

DAME- OG HERRESKREDDERI

OSTERHAUGSGT. 6
OSLO

S. O. HAUGE

STØPEGODSFORRETNING

Jernbanetorget 5
OSLO

Solen i et menneskes hjerte trenger så lite brensel for å tindre, men daglig må varmen pleies, ellers kan den slukne som et utbrent lys.

Kommer en mennesker i møte på den måte, vekker en straks deres lyst til å gi meg glede tilbake.

Slik får jeg tifold igjen, når jeg daglig erverver det jeg har.

Men jeg har så mye, især så mye å miste — at jeg aldri rekker til.

Jeg kjenner ordene, jeg ser dem som et bud, — så krevende og så strengt, at jeg ingen dag kan etterleve det med full samvittighet. Sikkert nok blir jeg selv den som er vanskeligst å erverve.

L. S.

Sct.a Sunnivasøster.

Er du villig!

Er du villig til å glemme hva du har gjort for andre mennesker, og hva andre mennesker har gjort for deg?

— Til å ignorere hva verden skylder deg — og heller tenke på hva du skylder verden?

— og skyve dine plikter litt tilside, slik at du kan ha for deg mulighetene til å gjøre mere enn din plikt?

— og å innrømme at dine medmennesker er like ekte som duer?

— og å forsøke å se bak deres ansikter inn i deres hjerter — deres hunger etter glede?

— og til å innrømme at den antakelige største gode grunn for din eksistens er ikke hva du kan få ut av livet, — men hva du kan gi til livet.

— til å holde opp å klage over skjebnens veie, og heller se deg cmkring for å finne et sted hvor du etter evne kan så noen korn av lykke?

Er du villig til å gjøre disse ting, selv om det bare var for en dag?

L. S.

Sct.a Sunnivasøster.

Spesiale programmer.

Arbeid for å arrangere inspirerende møter. Man kan vanligvis få talere til å tale om minner av daglig interesse. Offentlige tjenestemenn vil gjerne tale om emner fra deres forskjellige departementers arbeidsområder og de fleste borgere er interesserte i å høre dem.

Prester og rabbinere er vanligvis villige til å samarbeide, når de får anmodning om å møte og tale ved forskjellige anledninger.

PARFYMERI

«*Actuelle*»

(Inneh.: Sidsel Strand)

DRAMMENSVEIEN 4 - OSLO
Telefon 41 42 54

«*de små buketter*»

Signe Fremstad

Blomster - Kranser - Borddekorasjoner
Handelsbygningen, Drammensveien 20, Oslo.
Telefon 44 30 48

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekekaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:

Stortingsgt. 28, Oslo.

Minneloge

Engang hvert år skal alle Odd Fellow loger og Rebekekaloger avholde minneloge over de i året bortgangne ordenssøsken. Minnelogen blir alltid holdt om høsten, og på en annen plass her i bladet blir det bekjentgjort at den skal holdes en gang i november.

Det er så mange nye søstre i alle loger som ikke har hørt om våre årlige minneloger, så det kan ha interesse å gi en liten orientering om disse.

Disse minneloger har en meget vakker ramme. Logesalen smykket med lys og blomster, sanger og musikken lagt tilrette for høytideligheten. I det vakre ritual som brukes, tolkes Odd Fellow Ordenens tanke om livet og døden, og forklarer og gir trøst. De søstre som ikke har vært tilstede ved en minneloge, vil vi anmode om å gå i sin loge og overvære denne høytidelighet. Vi eldre som har vært tilstede så mange ganger, vi bør også gjøre hva vi kan for å delta i den vakre seremoni, vi kan ikke benytte en søndag formiddag på en bedre måte.

De embetsmenn som leder logen, er takknemlig over at så mange som mulig er tilstede. Få på benkene er aldri hyggelig, mens et godt fremmøte skaper den stemning man ønsker i en loge.

Dømmer ikke

Etter å ha lest «En søsters» artikkel i Rebekebladet, har jeg lyst til å komme med et lite kommentar.

Det var ingen sak, om vi alle ville leve etter de rene grunnsetninger man hører om inne i logesalen, men dessverre, det viser seg så alt for ofte at vi glemmer dem nokså fort. Dette gjelder i høy grad uttrykket «Dømmer ikke». Dette «dømmer ikke» er en meget god parole for oss. Og hvem er vi egentlige, som gir oss i kast med å dømme andre? La oss heller se litt på oss selv. Er vi egentlig selv så feilfri? Nei, på ingen måte. Og er det så sikkert at *mitt* syn på andre er det riktige? Vel, det er *mitt* syn, men fordi om jeg synes dette og hint om et menneske, så er det ikke sikkert at det er riktig.

Jeg har møtt mennesker som jeg faktisk har tatt avstand fra, men som senere er blitt mine venner. Jeg har virkelig vært utsatt for å ha funnet tilbunns og ned til det gode hos folk som fra først av har frastøtt meg. Ja, sogar innen søstrenes rekke var det en som til å begynne med virket frastøtende på meg. Jeg virkelig unngikk henne, fordi jeg synes hun var litt for mye av en «her er jeg» type, som både snakket og lo for høyt, og var

Det norske Rebekekaråd
(I. O. O. F.)

Jeg henstiller at legene en gang i november avholder

Minneloge

for å minnes de søstre som i det forløpne år er gått bort, og til enrindring om den forpliktelse vi overensstemmende med vår lære har overfor såvel de døde som de levende.

Med str. hilsen i V. K. & S.

Dagmar Halvorsen

Rebekekainstitusjonens leder.

Helene Torgersen.

Rådssekretær.

litt for støyende, etter min mening. Men ved en tilfældighet ble jeg av vedkommende anmodet om å delta i et tiltak til beste for andre, og jeg lærte da å kjenne henne fra en helt annen side. Hennes vesen er nå en gang sånn, hun kan ikke forandres, det er hennes uttrykk for livsglede, men på bunnen har hun et godt hjerte. I dag er hun en av mine venner, både i logen og i privatlivet. Jeg er gla fordi jeg oppdaget en venn under det anmasende vesen jeg til å begynne med synes hun hadde.

Slik kan det hende noen hver av oss virker på andre, både frastøtende og anmasende, uten at vi selv vet om det. En av mine medsøstre i Sct. a Sunniva har en søster bosatt i utlandet, og hun fortalte meg engang, at før hun lærte meg å kjenne ordentlig, likte hun meg slett ikke. Kanskje det er tilfelle med deg også søster. Kanskje du vet ditt vesen ikke virker tiltalende på alle.

Jeg vet om folk som blir miskjent, fordi de omgir seg med et ytre skall, so mman å trenge igjennom for å finne perlene på bunnen av muslingen. Det er ikke sikkert det er alle gitt å trenge igjennom dette ytre panser. Husk, det kan ligge så meget til grunn for det vesen de tilsynelatende skilter med. Det kan være enkelte som f. eks. er forsert lystige for å dekke over hva som egentlig foregår i deres indre. Det kan være kjedeligheter hjemme, det kan være ektemannen som ikke er så helt begeistret fordi hans kone går fra ham og barna for å delta i logemøter, det kan være sykdom de selv eller noen av deres kjære lider av, det kan være husløshetens spøkelte som henger over hende, det kan være økonomiske bekymringer, det kan være et vaklende ekteskap, ja det kan være utallige ting som plager og går inn på hende, og tynger hende, og for å dekke over dette later hun kanskje lystigere og mere ubekymret enn hun virkelig er. Det kan meget godt skjule seg et varmt hjerte under et lystig ytre. Det er ikke sikkert hun er slik på bunnen.

Personlig kjenner jeg en dame, som er så bløthjertet for andres sykdom, at hun storhulker når hun kommer fra et sykebesøk. Men den syke hun har vært på besøk hos, ligger kanskje igjen med den følelsen at hennes sykevisitt var hård. Hun gredde nemlig ikke vise pasienten den medfølelse hun virkelig følte. Hvis hun skulle ha vist sitt sanne ansikt inne på sykesalen, ville hun sisset ved pasi-

entens seng og grått. Hun blir altså bedømt feil. Nei, søstre, la oss huske dette: *Dømmer ikke*.

Bak hennes tilsynelatende hårde skall, skjuler der seg en medfølelse så stor at hun ville bryte sammen hvis hun ikke gredde å stålsatte seg. Hun er atskillig mede medfølende enn noen tror. Ja, hun er så bløt for andres lidelser, at hun lider under det selv.

Det er også en ting til jeg gjerne vil nevne. Hvis en søster kanskje er litt uheldig med en bemerkning, slik at hun kan støte eller såre deg, så forsøk å husk at hun kanskje ikke mener det slik. Nå er det ikke meningen min å forsøke å overtale noen til å leve etter Rudyard Kiplings verdensberømte dikt «If». Hvis vi klarte det, da var vi nok overmennesker. Men iallfall søstrene imellom bør man vise litt mere forståelse enn vanlig, være overbærende, unnskyldte hende, tale vel om henne og ta alt i beste mening.

Jeg skal få lov å fortelle en liten historie jeg hørte i en morgenandakt:

Det var en prest som til stadighet irriterte seg over en liten gutt som alltid kom stormende og støyende inn i kirken ved slutten av Gudstjenesten. Han ble bare stående nede ved døren et øyeblikk, så føk han ut igjen som et uvær og slo kirkedøren i etter seg. Presten bestemte seg for å snakke til gutten for dette og få slutt på det. Han anstillet sine undersøkelser om gutten og fikk da brakt på det rene at gutten var grindvokter ved en tog-overgang, og han hadde aldri noen særlig fritid. Grunnen til at gutten kom stormende inn i kirken, var at han hadde funnet ut at hvis han var riktig rask i vendingen, så rakk han å få kirkens velsignelse hver søndag, for akkurat da var det et bitte lite opphold mellom 2 tog.

Siden den dag ventet alltid presten til han så det lille lyse guttehode nede ved kirkedøren, og han rettet alltid sitt blikk på gutten da han lyste velsignelsen over menigheten.

Der kan man se. Presten hadde dømt gutten feilaktig.

Skal vi ikke forsøke å huske på denne lille historien, hvis det er eller annen søster som har en egen evne til å irritere oss litt, eller som vi ikke liker så svært godt. Kanskje, hvis vi lærte henne å kjenne bedre, så var det noe godt ved henne også. Det er nemlig noe godt ved alle mennesker.

Og så en ting til tilslutt. Hører du på morgenandakten? Gjør du det ikke, så går du virkelig glipp av meget.

Du skulle høre på den. Det tar bare 15 minutter, fra kl. 8,15 til kl. 8,30, og det er sån en god og hyggelig måte å starte dagen på. Det stemmer sinnet, og det gir deg så mange pene tanker før du tar til med dagens virke.

Jeg synes ofte at en gudstjeneste i kirken virker litt for lang og for mektig, men morgenandakten er virkelig en hel liten Gudstjeneste i konsentrert form. Nå vil du si at du har ikke tid til å sitte å høre på i 15 kostbare minutter om morgenen før du tar fatt på arbeidet, eller mens du gjør deg klar til å gå på kontoret eller til forretningen. Kan du ikke innpasse det slik at du sitter ned og spiser din frokost akkurat i de 15 minuttene da? Og kan du ikke det, så gjør som gutten som vokter grinden. Stopp et øyeblikk og stå stille den lille stunden velsignelsen leses (ca. kl. 8,30). Det kan vi trenge alle sammen.

Sct.a Sunniva-søster.

Vennskap

Intet ord er vel mere misbrukt enn ordet «venn». Det er jo så lett å si: «Det er min venn eller venninne», uten at man tenker på at vedkommende kun er en av ens bekjente.

Det er dessverre mange som utgir seg for å være ens venner uten virkelig å være det.

Det er mange grader av vennskap, så forsåvidt kan man kanskje snakke om sin «venn» eller «venninne». Men til det *virkelige* vennskap kreves mange ting, bl. a. oppriktighet og trofasthet samt viljen til å ofre. Det må være hengivenhet og gjensidig fortrolighet mellom venner, og av en venn eller venninne må man forlange at hun skal kunne bevare en hemmelighet som er betrodd henne. Med en virkelig venninne skal man nemlig kunne tale fritt ut om alle ting, og det er jo det som er det store ved vennskapet, at man skal kunne stole på sin venninne. Hun skal selvfølgelig også forsvare en når man blir angrepet og baktalt.

Dessverre er det langt mellom hvert virkelig godt vennskap. I medgang og gode dager er det ikke vanskelig å få venner, men det er i motgangen at vennskapet skal stå sin prøve. Dessverre har altfor mange høstet bitre erfaringer og blirr skuffet over sine venner når det røyner på. La oss ta et litet eks. Mannen i huset faller bort. Til å begynne med flokkes vennene om enken for å vise sin deltakelse, men etterhvert trekker de seg tilbake, og hun føler sig snart forlatt og «satt utenfor». For hvem har lenger interesse av å omgås henne nå når hun er blitt alene? Hun kommer mere og mere bort fra sine gamle venner og glir ut av sin vante omgangskrets, — vennene har seilet under falsk flagg. — Det er nok mange som kan tale med om dette, og jeg kunne nevne flere eksempler på denne slags vennskap, som etter mitt skjønn er helt verdiløst.

Ni, virkelig gode venner er en kostelig gave, som vi må ta vel vare på.

L. D.

Til overveielse

I danske aviser pågår f. t. en diskusjon ang. den overhåndtagende skikk i Skandinavia med å «håndhils» på hverandre.

Vedkommende som har begynt denne diskusjon, har kalt den: «*Bort med håndtrykket*». Han går inn for at man istedetfor å gå rundt og overføre smitte til andre ved å trykke hverandre i hånden, bør finne en ny måte å hilse på. Han mener at det gode, gamle håndtrykk, hvormed vi uttrykker vennskap og samhørighet, er en uhygienisk vane, som vi snarset må se å komme bort fra. Folk oppfordres stadig til å holde hånden for munn og nese når de er forkjølet, uten tanke på at det er den samme hånd som i neste øyeblikk rekkes fram til håndtrykk til en eller flere. Det er imidlertid ikke så lett å finne en annen form for hilsen, — men det måtte bli en eller annen håndbevegelse.

Fleres innsendere erklærer seg enige i at det bør bli slutt med denne evinnelige «håndhilsning» i tide og utide, og takker vedkommende som har hatt mot til å ta spørsmålet opp. En av innsenderne ser dog ikke bort fra betydningen av et virkelig varmt og godt håndtrykk, men vil ha avskaffet «håndhilsning» i øst og vest.

Dette innlegg faller egentlig utenfor rammen av det stoff som hører inn under Rebekka-Bladet, men jeg finner

Korsset Salonen

i Eldorado, BERGEN — Telefon 12 062

Iste kl. spesialforretning

Prøving på stedet. Utenbys ordre mot etterkrav.

JULIE SVENDSEN & ALETTE HJELLE

Cafe Clou

Bergens gode spisested.

Chr. Michelsensgt. 4

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

ØVREGATEN — BERGEN

Telefon 15 971

Damefrisersalon «Marcel»

Innehaver: Olufine Myhr

Sundt's nybygg 6. etasje — Bergen

Hår- og sjønhetspleie

ASTA KASPERSEN

Olav Kyrres gate 7 — Bergen

Modetorretning

Alltid nyheter i hatter,
slør og blomster

Nelly Christiansen & Co.

Blomsterforretning

Bukett- og kransebinderi

Valckendorffsgt. 4 (inng. Chr. Michelsensgt.) Bergen

Telefon 12 671, privat 13 902

Alltid rikt utvalg av

Konfeckt, sjokolade og drops

Nygårdsgt. 1
Bergen

«Alliance»

Inneh. Aa Tvedtnes

Telefon
11 907

likevel at dette spørsmål har en viss interesse. Vi er jo mange søstre som møtes i logen, hvor vi som regel «håndhilser» på hverandre. Kanskje en eller annen Rebekka-søster i sitt stille sinn også har tenkt at denne hilsmingen, den blir det ig runnen vel meget av.

Uten at jeg vil ta noe standpunkt til saken, kunne det være interessant å høre søstrenes mening om dette i Rebekka-Bladet.

L. D.

En uforglemmelig dag!

Fra en Stavangeravis saker vi nedenstående intervju med ExM Olga Imsland i Reb.loge nr. 3 Vaar:

— Det var en stor dag på Solvang i går. Det var en opplevelse som gjorde oss alle varme om hjertet å få hilse på vår kjære Konge, uttalte bestyrerinnen på Solvang, fru Olga Imsland, som hadde den store glede og ære å få følge Kongen rundt på hjemmet.

— Jeg føler meg så rik i dag, fortsetter hun. Og så morsom og liketil han var. Og så fort han sprang opp over trappene! — Jeg hadde min fulle hyre med å følge med. Dørene til alle værelsene sto åpne, og Kongen gikk inn og så på flere av dem, og hadde alltid en spøkefull bemerkning. Som f. eks. da han oppdaget et lite radioapparat på et av værelsene: Nå, så de kan også ha radio — hvordan går det da når alle setter dem på?

På et av værelsene lå det en diger Bibel oppslått på bordet som det mest iøynefallende «inventar», og da jeg sa at vedkommende var fornøyd bare hun hadde sin Bibel og billedet av kongehuset, smilte Kongen.

—Kongen uttrykte stor begeistring for hjemmet, sier fru Imsland videre, han syntes det var ypperlig at hver beboer hadde sitt værelse, og at det også var kjøkkener hvor de selv kunne stille når de fikk besøk.

— Jo, det var en stor dag for Solvang, sier fru Imsland videre. Og dagen ble feiret med taler og sang til langt på kveld. En slik dag opplever man bare en gang.

Den Amerikanske Ordensgren idag og hva den trenger.

Br. Ole Flaten, Stormester i Montana Jurisdiksjon 1936—38, og Storpatr. sammesteds 1937—38, har som svar på et par spørsmål vi stilte om Ordens-forhold i Amerika sendt oss følgende brev, hvis viktige tanker vil ha interesse over alt hvor Odd Fellow-arbeid drives:

— — Jeg elsker Odd Fellow Ordenen og Rebekka Institusjonen. Min hustru har nettopp avsluttet sin termin som President i Montana Rebekka Råd, og som sådan har hun hatt et meget godt år sammen med et utmerket Råd. I de tre år hun var Visitator reiste jeg med henne det meste av tiden. Jeg hadde anledning til det, da jeg solgte min forretning i 1947. Under alle sine besøk i logene støtte hun ikke på noe uheldig.

På spørsmålet om hvorfor Odd Fellow Ordenen har tapt medlemmer, mens Rebekka-logene har gått fram vil jeg si: Da jeg elsker Odd Fellowship kan jeg ikke tro, at naen går ut av Ordenen fordi han ikke kan betale sin kontingent, men fordi han mangler interesse. Med andre ord: Han skulle aldri vært opptatt i Ordenen. Som Stor-Sire Martin engang sa til vår Storloge: «Odd Fellow Ordenens vekst i begynnelsen av århundredet var et under i den fraternalen verden. Men vi tok medlemmene inn så fort, at vi ikke fikk gjort dem til Odd Fellows». De glemte hurtig at de var medlemmer av et verdensomfattende brorskap, de oppfattet seg selv bare som medlemmer av en lokal loge. De overveide ikke, at en loge som sådan kan dø, men at Odd Fellowship alltid består.

Altfor ofte har vi forsømt å belære våre nye medlemmer om hva Odd Fellowship er og betyr. Og det er vi selv som må ta på oss skylden for, at de mangler æresfølelse for og riktig vurdering av Ordenen. Vi må også si, at det i mange loger utføres skjodesløst arbeid. Rebekka'ene er — som du sier — som regel nettere og

mer skolert i sitt gradarbeid, men brødrene kunne bli like så finke, hvis de brukte mer tid på det. Og en har bestandig nok tid til det som en er tilstrækkelig interessert i. Slik jeg ser det, burde vi alle strebe etter det fullkomne. Men én ting er sikkert: Vi må nå fram til en rett vurdering av tingen før vi kan oppnå full ferdighet i den.

Hva vi som Odd Fellows tilbyr verden: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet og dermed forbundne dyder er transcendentale verdier. De er uvurderlige og må bedømmes som sådanne. Den store årsak til vårt medlemsskap i de senere år er etter min mening den, at de alminnelige Odd Fellows ikke har fått sitt sinn opplatt for denne vår uvurderlige arv, og at V. K. & S. for dem bare blir tomme ord. Vår Orden vil fortsette med å miste medlemmer her i landet inntil vi engang får en åndelig fornyelse og verdsetter riktig den viktigste ting i vårt Odd Fellow-kall: *Vennskap*, som betyr tjeneste — den eneste vei til sann lykke.

Her i landet har vi gjort Odd Fellows til en billig organisasjon, gitt den for lav valuering i dollars og cents. Hvis det er folk — og det er det dessverre — som bare ser på tingenes materielle verd, så la oss kreve slike priser av dem, at de i det minste vil ha følelsen av å investere betraktelig i noe som har høy pengeverdi. Suv. Storloge traff den urimelige bestemmelse, at vi ikke måtte ta mindre enn 15 mill. doll. for våre grader. Det resulterte selvfølgelig i, at alfor mange av våre loger bare får det minimale gradgebyr. I min loge er gradgebyret 29 doll. pluss et års kontingent. Det kostet meg nærmere 100 doll. å bli en Murer. Og jeg fant, at Murerne ikke besøkte sine logemøter det grann bedre enn Odd Fellows. Men Murerne syntes å vurdere sitt medlemsskap høyere. Jeg har vært en talsmann for å sette opp kontingent og gebyr på det plan de burde være, men dette har ikke øket min popularitet.

Om den andre saken du nevner vil jeg si, at det er meget uheldig at vi gjennom våre logeblad ikke har bedre kontakt med de jurisdiksjoner i fremmede land, som står tilsluttet oss. Selv de beste av våre blad mangler nyheter fra land utenfor U.S.A. F. eks.: skjønt vi fikk vårt charter fra Manchester Unity vet vi meget lite om engelsk Odd Fellow-ship. Det synes meg, at vår Suv. Storloge burde overveie opprettelse av et Opplysningsbyrå for utbredelse av kunnskap til gjensidig oppbygging av vårt logeliv hvor som helst. Vår Internasjonale Presseforening kunne gjøre mer effektivt arbeid hvis den fikk tilstrekkelige arbeidsmidler. Grunner for at det ikke blir gjort, kan være mangel på interesse og forbindelser, eller kanskje uvitenhet. — — —

Som du, kan min hustru og jeg med sannhet si, at vi elsker vår Orden, og vi håper fortsatt å kunne arbeide for dens trivsel. Jeg må minnes hva en av våre Eks. Stormestre sa, etter han hadde lyttet til en ganske hardhendt

ÅLESUND

AUTOMOBIL-AGENTURET

Innehaver: SV. SKUDAL

Posthusgården

ÅLESUND

Telefon 3483

Theodor Berg

EKVIPERING — KONFEKSJON

ÅLESUND

St. Olavs plass. Tlf. 1447.

Aalesunds Konfeksjonsfabrik A.S

Innehaver: N. Astrup Krohn.

— Etableret 1907 —

ÅLESUND

Spesialitet: Finere herrekonfeksjon.

Prisbelønnet Jubileumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 1517.

Telegr.adr.: »A a k o f a.»

TROMSØ

A/s Macco

(B. Sejersted)

TROMSØ

Alt i trikotasje og garn.

W. Andresens Papirhandel

Innehaver: Wally Fosse

TROMSØ

William E. Skaanevik

TROMSØ

Alt i Herreekvipering, skotøy og reiseeffekter.

Blomster og kranser

GUNVOR ARNESEN

BLOMSTERFORRETNING

Tromsø, telf. 661.

Medlem av Norsk Blomstertelegraf og Fleurop.

FRANZ SCHULZ

Reiseartikler & skinnvarer

Lille Grensen 5 — Oslo